اعلان

ګرانو او قدرمنو   لوستونکو پښتو ډاټ نيټ د دې کتاب سره ډيره
خواري کړې ده او په ډير عاجزانه طور ئې تاسو ته دَ مطالعې په
غرض ډالۍ کوي د دې کتاب بې اجازت نقل کول ، چاپ کول يا
زمونږ نسبت ترې لرې کول نه صرف دا چې اخلاقي جرم دے بلکې
ډير سخت منع دي

پښتونستان
پښتو ډاټ نیټ

Distribution ,posting or copying is strictly prohibited
without written permission of Pukhto.Net

Pukhto.Net

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

رباعیات

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رُباعیاتو فهرست

مضمون	صفحه	مضمون	صفحه
رُباعی	۲۳۳	زما لېونتوب ـ روښانه مزل	۲۵۶
دُنیا ـ ذهن	۲۳۴	ننګ اؤراج ـ حېرت	۲۵۷
ژوند ـ ژهٔ ئې څهٔ کړم ؟	۲۳۵	عقل ـ معمه	۲۵۸
ماشوره ـ ماده پرده ده	۲۳۶	د بُلبُل ژړا ـ قلم اؤ غېرت	۲۵۹
جرګه ـ افلاطون	۲۳۷	پښتون ولی ـ څهٔ شوې؟	۲۶۰
مینه مستېده ـ دیدار	۲۳۸	پښتون اؤ ژهٔ ـ ځان سره	۲۶۱
خبر ـ مینه اؤ وینه	۲۳۹	ننګ مې.... ـ رندې قافلې	۲۶۲
بې صبری ـ ځان سره غم	۲۴۰	خپل مرام ـ پښتو	۲۶۳
تکل ـ باجه ګی	۲۴۱	خدمت ـ پښتون یم	۲۶۴
زما میراث څهٔ... ـ کوراؤګو	۲۴۲	روښانه سیاست ـ پت	۲۶۵
د نظر باز ـ لا ژوندیم	۲۵۳	د پښتو کانی ـ عَلَم اؤ علم	۲۶۶
څهٔ وؤ اؤ څهٔ .... ـ دا قافله	۲۴۴	اودهٔ ـ همت اؤ اِراده	۲۶۷
پښتو ـ د ننګ لار	۲۴۵	حېرت ـ حسن	۲۶۸
د وفا در ـ دوه رُخه	۲۴۶	زړګوتے ـ سیورے	۲۶۹
دُنیاداری ـ دا دین	۲۴۷	هستی ـ ورور ورور نهٔ شو	۲۷۰
یو درنګ دے ـ د چا شوه ؟	۲۴۸	زما ګناه ده ـ کړې لارې	۲۷۱
ماته غل دے ـ باتوریم	۲۴۹	زما مضمون	۲۷۲
خپل فن د بل نقل ـ نوې ګُل	۲۵۰	سرېتوب ـ دا ماحول	۲۷۳
دې خپل زړهٔ ... ـ ډاکټره...	۲۵۱	د صحرا فریاد ـ ما رها کړه	۲۷۴
هیڅ ونهٔ شول... ـ کټه باز..	۲۵۲	دُنیا ګنده شوه	۲۷۵
نهٔ وونه نا ـ چغه یم	۲۵۳	صحت اؤ... ـ د غېرت لېونے	۲۷۶
یوه قطعه ـ ما ورکوی	۲۵۴	قلم اؤ جنډه ـ کرسی اؤ کند	۲۷۷
تور خنجر ـ عظمت داسې	۲۵۵	سره پښتو ـ د کور درغلی	۲۷۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

مضمون	صفحه	مضمون	صفحه
چې جرګه نۀ... ـ پښتو شته	۲۸۰		
د نیت پسات ـ تماشه ده	۲۸۱		
کوه چې څۀ... ـ مرګ اؤ ژوند	۲۸۲		
خپل سر ـ شا زلمے یم	۲۸۳		
زۀ ـ په سپینه جامه تور	۲۸۴		
بس د ننګ... ـ خپل پردی	۲۸۵		
بې ننګي ـ امتحان	۲۸۶		
د منزل غم ـ نۀ د نن نۀ د سبا	۲۸۷		
په سفرونو کښې د... خرِ بتك	۲۸۸		
محبوبا د پښتو ـ حوُرې	۲۸۹		
د کوډر مازیګر ـ کوچې	۲۹۰		
أولس أؤ حکومت ـ عجیبه ده	۲۹۱		
واعظ أؤ لیډر ـ سپینه جامه...	۲۹۲		
پنګه ـ کرل ربل	۲۹۳		
زما وینه ـ چاپلوسي	۲۹۴		
دا هوښیار؟ ـ تبر عمر	۲۹۵		
رښتیا لېونے ؟ قلم زما عَلَم	۲۹۶		
لار د ښاغلو ـ زما باز	۲۹۷		
پښتانۀ څۀ .... ضعف أؤ سنګر	۲۹۸		
نوې مېدان ـ غم د پښتون	۲۹۹		
د پښتو چغه ـ غېرت	۳۰۰		
ملنګ خټك	۳۰۱		

(c) ketabton.com: The Digital Library

رباعی

سبا د تخلیق لویه لمن کښېږي ربه!
ما پسخوی دا رنګارنګ دُنیاګی
ما ته زما د پښتو جوړه راکړه
زما د مینې او د ننګ دُنیاګی

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

دُنیا

د زرۀ دُنیا د مینې دکه د ښکلا دُنیا
د ګُل په پاڼو یو لحظه خوره مُسکا دُنیا
زما د ژوند د ناکردو د لاسه سوې سوې
د وخت د جبر له څپېړو په ژړا دُنیا

ذهن

ذهن د فکر د تخلیق د پلوشو ائینه
زما د مینې د شعور د ولولو ائینه
د زمانې تورو لوګو پرې داسې لوبې وکړې
نن د غمونو، ارمانونو د تیڼرو ائینه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند

ژوند د آدم بابا نړۍ ته د جنت پیغام
زما تکل ئې د انسان د شرافت پیغام
کۀ په صحرا کښې یوه چغه شوه پروا ئې نشته
دا د پښتو د ننګه ډک مې د غیرت پیغام

زۀ ئې څۀ کړم

یو راته راشي، ځان راته ورور کا
بل په کښې راشي، ځان راته یار کا
اوس ئې نور څۀ کړم، څۀ نه وو نۀ شول
کۀ ځان مې زوئې کا، کۀ ځان مې پلار کا

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماشوره

دُنیا د سُود په لور کږه شوه
پښتو ترخه شوه، پېسه خوږه شوه
فېصله ټوقه، جرګه نخره شوه
زندګی څهٔ شوه، یو ماشوره شوه

ماده پرده ده

زړهٔ راته وائی، چې ټول دی خپل کړم
مینه مې وائی، چې ښهٔ دې ښکُل کړم
روح مې نعرې، کړې دا خو ماده ده
دا ستا جذبه ده، توره پرده ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

جرګه

د چا په ترخ کښې، غرض باجه ده
د چا مغزو کښې، بله نشه ده
ملنګه ځان ژاړې که خاندې
ستا خو پښتو ده، ستا خو جرګه ده

افلاطون

د خيام او د افلاطون وه معامله
فلسفيان ئې وو ولاړ په تماشه
ملنګ خپل سر ګروه، ترینه روان شو
وې چې دواړه یا راندهٔ دی یا نشه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه مستېده

یو د وخت نشو کښې هسې خندېدو
بل د فکر په جنجال کښې غمبېدو
زما ذوق د ښکُلی سترګو نندارو کښې
د ژوند لوبه کښې په مینه مستېدو

دیدار

چا وې ګُل ښۀ، چا وې لعل ښۀ، چا وې یار ښۀ
هلته بیا جنت اؤ دلته کښې بازار ښۀ
ما وئیل د ژوندون لوبه د مرګ ویره
په دا منځ کښې ئې یو درنګ د یار دیدار ښۀ

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبر

یو به رقیب وی، بد به کتل کا
بل به حریف وی، بد به وئیل کا
ملنګ، ملنګ دے، کچکول کچکول دے
خبر ئې ژوندون دے، خبر به کوُل کا

مینه او وینه

اے مجنونه! کړې خراب د لیلیٰ مینې
د نبکئ لارې نۀ ګورې، نۀ ئې وینې
هغۀ وخاندل چې ډېر ښۀ یم ګلاپه!
چې په دې خبرو نۀ ښنم د چا وینې

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې صبري

دغه ژوند د محبوبا هغه قلا ده
چې په کومه لار ئې ځمه حېرانېږم
خو د خپل ننګ د نظر سره څۀ وکړم
تګ کۀ نۀ کېږي نو زۀ کله صبرېږم

ځان سره غم

وجود يخيږي، جذبات سړيږي
ذهن ګډوډ شي، فکر ورکيږي
د ښکار مرغان جالې ته راغلل
اوس نو د ځان سره غميږي

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

تکل

قضا طوفان دے، اباسین چله
اسمان تورتم دے، په مزکه هله
کشتي سورې ده، متېې ستومانه
د الله فضله، خپله تکله

باجه ګې

د چا په ترخ کښې، یو باجه ګې ده
د چا په شونډو، بله شپېلۍ ده
د سُر اؤ تال، تمیز يې نشته
خو غږوي ئې، لوبه هرځايې ده
زړګیه ستا دي، د پښتو ننګ وی
کۀ مزکه اور وی، کۀ اسمان جنګ وی

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما میراث څهٔ شو؟

چرته شوې خوشحالهٔ بابا! څهٔ شوې باچا خانه؟
څهٔ شوله! اؤ ولې؟ مارګله تر بدخشانه
غلو هر څهٔ تالا کړل، کهٔ کوربه ؤ هر څهٔ وخوړل
زهٔ د خپل میراث پوښتنه وکړمه د چا نه؟

کور اؤ ګور

چې جوړ مې نهٔ شو د پښتو کور
ماته جوړ نهٔ کړئ د خښتو ګور
خپلو پردیو داسې مې پرېږدئ
کهٔ سپین وم، سپین بنهٔ، کهٔ تور وم تور

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نظر باز

کهٔ وجود مې تول بې وسه تش تصوير شو
د نظر باز مې لا تېز اؤ هواګير شو
چې د حسن په ښکالو پوهه شي ببر شي
د خپل ښکار په کار کښې هغسې کاسير دے

لا ژوندے يم

نه منډې پاتې، اس ئې پردے دے
لارې رنډې شوې، مېدان ډونګے دے
چې نهٔ صبرېږي، اؤ نهٔ پټيږي
ختټک به څهٔ کړي، چې لا ژوندے دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

څۀ وؤ او څۀ وۀ شول؟

عمرونه تېر شو، خو څۀ ونۀ شول
زاړۀ خوارۀ شول، نوی خوارۀ شول
کچکول ته ناست يم، رباب ته ګورم
خدايه! دا څۀ وؤ او دا څۀ وۀ شول

دا قافله

ماته وائی راشه، چې ځو مکې ته
خپله ئې مخ دے، درمسالې ته
ميرويسؔ خفه دے، خوشحالؔ غصه دے
دې خان ملا ته، دې قافلې ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتو

اې زما د هلکوالی لېونتوبه!
نن واپس په منډه منډه راشه
دې د عقل هوښیارانو ډېر خطا کړم
مرګې راوړه، خو پښتو، مینه وفا شه

د ننګ لار

د غرض دا قافلې ټولې رندې شوې
د غلو ډکې شوې، کړې شوې، هم وړې شوې
چې د ننګ، پښتو، انسان منزل ته رسي
هر چې شوې نو هغه ښې شوې هغه ښې شوې

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

د وفا در

زه ګدا نه یمه مئین یم، خوږې سترګې غوارم
ماته خو بس د ګل د مینې ډک نظر پکار دے
لاره کښې ډکې پیمانې اؤ مېخانې څۀ کوم
زما جنون ته خو د یار د وفا در پکار دے

دوه رُخه

چې ما وژړل تا وخندل نو بنه شوه
زما مینه کۀ کچه وه هم پخه شوه
زه دې خپل اولس ته خر شادر کښې پرېښوم
ستا د غېرو د "لالا" بنګله کښې شپه شوه

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

دُنیاداری

چا وې وروری ده، چا وې یاری ده
چا په کښې ووې چې دینداری ده
ما چې پرې ځان له څۀ فکر وکړو
شا ته ئې ټوله دُنیا داری ده

دا دین

زۀ ئې په تش کتو کافر کړم
خپله ئې ښۀ اؤ مسلمان دے
په یو کتاب کښې دوه مسئلې شوې
دا لا کوم دین دے اؤ کوم ایمان دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو درنګ دے

وخت په هوا دے، نۀ حصاريږی
پرون دې لاړو، نن دې تېريږی
سبا ئې نشته، چې څۀ به کيږی
دغه يو درنګ دے کۀ دې ارزيږی

د چا شوه؟

د مُلا بانګ دے زما تپه ده
دا ئې ژوندون دے، دا ئې قيصه ده
دُنيا د چا شوه، عقبا د چا شوه
دا خو جګړه ده، دا خو لانجه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماته غل دے

خپله خو خیژی، بر تر اسمانه
پښې ئې چاپېر کړې، تولې دُنیا نه
دغه اوږ سترګے، لا ماته غل دے
لاس نۀ وباسی، مې له ګرېوانه

باتوریم

خو په وینه د مزری په خوئی باتور یم
داسې ټینګ ولاړ په ننګ د خپل دستور یم
چې په فکر اؤ عمل کښې انقلاب یم
د پښتو مزاحمت یو سور سېلاب یم

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل فن د بل نقل

دلته د ټپې د شعروفن ښائست کښې هرڅۀ شته
اے ورورہ! په مخ ورته پردی رنګونه مۀ تپه
دلته د مغرب د فن کچه نقلونه مۀ کوه
مونږ ته د پښتو د ګل غوټو مخونه مۀ تپه

PUKHTO.NET

نوې ګُل

کۀ ډېر ئې تاؤ راتاؤ کړې خو ماتيږی ګورې نا
تس نس يو خو ننګو نه مو ورکيږی ګورې نا
خټکۀ ! کۀ رشتيا شو مونږ، دا هر څۀ به رشتيا شي
د وينو په دې ډنډ کښې به يو نوے ګُل پېدا شي

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې خپل رنځور زړه ته

زړګیه! ته چې، دُنیا پرېږدې
د ژوند کتاب مې رابنده وې
نو دا ښکالو چې د جانان ده
دا څهٔ کوې؟ دا څهٔ کوې؟

هسپتال کښې

ډاکټره بس!

ډاکټره! بس دے، زړهٔ لاړ خفه شو
په مرض نهٔ دے، په زمانه شو
ورته مې جام د وينو يوړو
هغه ئې لاس کښې را ،اپوته شو

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې خپل رنځور زړه ته

زړګیه! ته چې، دُنیا پرېږدې
د ژوند کتاب مې رابنده وې
نو دا ښکالو چې د جانان ده
دا څهٔ کوې؟ دا څهٔ کوې؟

هسپتال کښې

ډاکټره بس!

ډاکټره! بس دے، زړهٔ لاړ خفه شو
په مرض نهٔ دے، په زمانه شو
ورته مې جام د وینو یوړو
هغه ئې لاس کښې را ،اپوته شو

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

هيڅ ونۀ شول خو وشول

چې څۀ مې کړے شول، هغه مې وکړل
چې څۀ پکار وو، هغه ونۀ شول
لار مو د وينو، بلې ډيوې کړې
کۀ هيڅ ونۀ شول هم ډېر څۀ وشول

PUKHTO.NET

کتہ باز يم

زۀ د خپلو هسکو تورو غرونو کتہ باز يم
دا د غرضونو لبونی مې ښکار کوی
زۀ د کړبچونو، غورځنګونو شين زمرے يم
دغه دوکه شوی ړانده ما هم بار کوی

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

نۀ وو نه نا

زۀ د خوږې چينې په غاړه به له تندې مرمه
چې د ديدن په وخت نۀ "هو" کوې نه "نا" کوې
زۀ مجنون نه يمه پښتون يم، سوال کوٌلے نۀ شم
تۀ ليلٰى نۀ ئې پښتنه ئې، نو حيا کوې

چغه يم

چغه يم خو ژوندون د خپل مرام يم
د بشر[1] په وروولۍ کښې د خپل قام يم
مرګ اؤ ژوند زما د لارې مرحلې دی
زۀ روان د پښتنو په ننګ و نام يم

[1] انسان

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوه قطعه

د زلفو په تيڼرو کښې ستا د سترګو په ډيوو کښې
مزل د مينې کيږي د منزل د لېونو
زړو مئينو! لږ ګودر کښې ګرمه ګډا غواړي
په بر ګودر کښې چغه د مېوند د لېونو
اسمان به خپله چار کوي ختګه تۀ خپل کار
ډولۍ به ګورې بائيلې د اغيارو په اسرو

ما ورکوی

ماته ربّ راکړے د جنت په شانې کور دے
دا چې د اسمان د کهکشان غونډې روښان دے
ماته خدائې راکړے د وطن مړنے ورور دے
دا چې د غېرت اؤ شرافت ښکلے انسان دے
نن "لالا" "چاچا" په هر څۀ سترګې پټوی
ما ورکوی ځان له په ما لارې جوړوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

تور خنجر

دا چې د نړۍ دې بحرانونو لېونی کړل
هر خوا ته راندهٔ کاڼهٔ چکونه لګوی
ما، زما تاریخ، زما ټاټوبې هېروی
لویه پښتونخوا رانه په مکر پټوی
ماته په سینه راننه باسی تور خنجر
پښې کښېږدی د خپل غرض زما د ژوند په سر

عظمت داسې

ستا د خوږو بڼو لشو کښې کهٔ عادت داسې دے
زما د مینې په زخمونو کښې عزت داسې دے
د غزل فن کښې د ژوند هسې د ښائست په ژبه
د لوړ ژوندی شاعر کمال داسې، عظمت داسې دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما لېونتوب

اے زما د پښتون والی لېونتوبه!
نن په چغو چغو زر راپسې راشه
دې د عقل هوښیارانو ډېر خطا کړم
مرګے راوړه، خو پښتو، مینه، وفا شه

روښانه مزل

کاروان د غلو شو، تګ د پردو شو
سترې زړګیه! وخت د تیارو شو
لاره کښې کښېنه، اسمان ته ګوره
کۀ دې مزل، په رڼیدو شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ننګ اؤ رواج

زما ژوند چې احتجاج وۀ احتیاج شو
کلے هغه دے خو بل شانې رواج شو
ننګه! ووایه چې ستا نو کومه لار شوه
چې بدل د زمانې درته رواج شو

حیرت

ما خو وې چې ژوند اؤ سر به ترې قربان کړم
مرګ به مینه اؤ وفا د خپل جانان کړم
زمانې چې پرو بال راځنې پرې کړل
بې وسې مې نن په دوه ؤ کښې حیران کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

عقل

زړه د وینې او د مینې ائینه ده
ذهن بس د ژوند د لوبو پیمانه ده
په دا منځ کښې چې ئې زه یمه نو څه کړم
عقل خپله یو ناحله معمه ده

معمه

علم یا ویره شی او یا 'اسره شی
ژوند مخمصه شی، تک معمه شی
سړے حیران وی او حیران لاړ شی
نو نه هغه شی او نه دغه شی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بُلبُل ژړا

یو بُلبُل مې د ګُلو سیورې ته لیدو
خوزېدے نۀ شو، په ځائې به رپیدو
ما وې والوځه! ښائست ته ګډا وکړه
دۀ خپل ځان ته وکتل او ژړیدو

قلم او غیرت

خپل بې احساسه، یاران بې پته
پردی بې مخه، اغیار بد نیته
کچکول دې کوز کړه، رباب دې کښېږده
قلم راواخله، خپله غیرته

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتون ولی

خان کاکا هر څۀ هر څۀ پرېښول ممبرۍ پسې
مُلا محراب اؤ منبر هېر کړل په کرسۍ پسې
خلقه د خوارو زار ملنګ دې وچ تندی تۀ ګورئ
دے زوړ کچکول لاګرځوی پښتونولۍ پسې

څۀ شوې؟

جندې رپېږی، د پښتو نۀ شوې
چغې شوې ډېرې، د عمل نۀ شوې
چې نۀ د جنګ شوې اؤ نۀ د ننګ شوې
کۀ ښکلې ډېر شې نو هم د څۀ شوې؟

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتون اؤزه

خندل مې وکړل نو د خندا شوم
ژړا لیکمه چې د ژړا شوم
ما د پښتو، لېونتوب وکړو
پښتو زما ئې اؤ زه د ستا شوم

ځان سره

وجود یخیږي، جذبات سړېږي
ذهن ګډوډ شي، فکر هېرېږي
د ښکار مرغان، جالو ته راغلل
اوس نور د ځان، سره غمیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ننګ مې راپسې دے

نن ژوندون د محبوبا هغه قلا ده
چې په کوم لوري ئې ځمه حېرانېږم
ولې ځځه وکړم چې ننګ مې راپسې دے
تګ پرې نۀ کېږی، خو زۀ چې نۀ صبرېږم

ړندې قافلې

يو خوا ذهن اؤ زړۀ سترې تجربې دی
بل خوا وخت وائي چې نوې مرحلې دی
اے د ننګ اؤ د شعور احساسه وايه!
لاره شته خو دا ړندې چې قافلې دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل مرام

اے غېرته! وایه ته پکښې څۀ وائې؟
زرې غوارې کۀ څۀ نوې راته ښائې؟
دا تار تار دستار به ملا ته کمربند کړم
کۀ د خپل مرام په سمه لار مې بیائې؟

پښتو

د ننګ لاره کښې هم تخت وی هم تخته
کۀ دا نۀ منې نو دېخوا مۀ راڅه
پښتو دا ده چې د ننګ سودا ونۀ کړې
مرحله به هم خوږه وی هم ترخه

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدمت

راته وائی اس تیار دے راسوربږه
بس د زور اؤ زر په بادو وپړسیږه
ورته وایم د خدمت زین راته ګوره
د دولت خیرې مهٔ کوه ورکېږه

پښتون یم

راته ښائی ښې ښکلې ښکلے سمون
لمسوی زما دا خوارو زار ژوندون
ورته وایم لږ په غیر راته اوګوره
زهٔ پښتون یمه، پښتو یمه، پښتون

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

روښانه سیاست

مینه رانه پت غواړي، وطن رانه خدمت غواړي
يه! ملګرو داسې سیاست نوې حکمت غواړي
راشئ چې دا مینه اؤ غیرت سره جرګه کړواوس
وخت ګورې نن داسې يو روښانه سياست غواړي

پت

دا د ژوند کړې وړې اؤ اُوږدې لارې
چې په هر قدم کښې ډېرې خطرې دي
خو چې مخامخ د پت، مینې، منزل وي
نو د ټولو شیرینیو نه خوږې دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پښتو کاڼی

کهٔ هغو په لاس کښې مم راته نیولی
ما په زړهٔ کښې ورته ننګ و پت ساتلی
وخت کهٔ هر څو د چپو چپو سېلاب شی
د پښتو کاڼی سیند نهٔ دی بهیولی

عَلَم اؤ قلم

سوال پېدا دے، نن د ژوند په لوئې مېدان
نن حالاتو کښې قلم ښهٔ کهٔ عَلَم ښهٔ
ما چې ډېر فکر په هره سطحه وکړو
اے ساده خلقه! علم ته هم قلم ښهٔ

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوده

موسم ښـهٔ دے، خاوره ښـه ده، تخم ښـهٔ دے
ولی ما سره کـهٔ غم دے نو دا نهٔ دے
د نن کر اؤ د سبا فصل به څـهٔ کړم
چې قـُلبه ورانه، دهقان ئې لا اودهٔ دے

همت اؤ اِراده

د موسم اؤ د حالاتو خپل عادت وی
خو خبره د خپل نیت اؤ د همّت وی
کـهٔ همّت اؤ اراده په خپل سمون وی
نو بدل شی کـهٔ اسمان وی کـهٔ قسمت وی

(c) ketabton.com: The Digital Library

حیرت

دا الزام چې په قسمت دے
بدبختي نۀ ده، غفلت دے
کۀ همّت پکښې پیدا شو
خره خاوره هم جنت دے

حسن

زړګیه! جوړ ئې، لـکه د مینې
نۀ چې د غوښې، نۀ چې د وینې
بیا نۀ په ځان ئې، نۀ په جهان ئې
چې حسن کسې، چې ښکلی وینې

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړګوټے

شپه توره تپه، موسم طوفان دے
په کور جړې ده، محشر جهان دے
زړونه خيرن دي، سترګې بدلې
زړګوټے نر دے، چې لا روان دے

سيورے

کۀ دا کاروان وی، دا ئې خاروان وی
دا ئې رفتار وی، دا ئې ياران وی
سترې زړګيه! سيورے ترې بشۀ دے
کۀ د پلوشې وی، کۀ د دالان وی

(c) ketabton.com: The Digital Library

هستي

د هستۍ دا مسئله يو معمه ده
مخمصه ده چې نۀ هغه ده نۀ دا ده
د دُنيا ژوند د درياب په مخ حُباب دے
قيام نشته، نۀ اختيار شته، نۀ بقا ده

ورور ورور نۀ شو

دا د ابليس جاله شوه نن د آدم کور نۀ شو
دلته کښې هابيل قابيل ورونه وو خو ورور نۀ شو
ټول هاديان ئې ستړی کړل هر کتاب ئې وخوړو
تور دلته کښې سپين نۀ شو، سپين دلته کښې تور نۀ شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما ګناه ده

بس نۀ خپل ته ګوته نیسم نۀ پردو ته
ګناه نشته نۀ هغو ته، نۀ دغو ته
زما جرم زما خپل ړوند اعتماد وۀ
چې خوشحال ومه د نورو بوساړو ته

کږې لارې

ما ولیدې چې ځی، ځی د رقیب کالۀ ته رسی
دا لارې د دیدن مو پاکه خدایه! داسې غلې شوې
دا هسې نه چې ورځ ئې د مئین د جنازې شی
دا شپې چې بلاګانې شوې، تیارې شولې اُوږدې شوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما مضمون

زما مضمون زما خواهش، نمود، ريا نۀ وی
زما په ذهن خو راځی، ولې زما نۀ وی
چې د حالاتو په تود بټ کښې زما زړۀ نینه شی
یا په ټوپونو شی، یا وچوی، یا ټقار جوړ کړی
فکر اؤ خیال ورته جامه احساس ئې رنګ پیدا کړی
قلم راپاځی د الفاظو نه اشعار جوړ کړی
بیا ستاسو خوښه ده چې دغه کوم مضمون بولئ
کۀ د شاعر انسان په خُله ئې جګرخون بولئ

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

سرېتوب

عجيبه غوندې موسم شو
باران وينې، ورمې اور شو
سرى توب لاړو دهشت شو
نۀ ورور پاتې شو، نۀ كور شو

دا ماحول

چې ژوندون د بې ارزى شو
چې مرګے د بيوسى شو
لويه خدايه! لويه خدايه!
دا ماحول مې تيزندى شو

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

د صحرا فریاد

چې پښتو سود اؤ سودا شوه
د بیوپار په دې دنیا کښې
د غیرت چغه بس پاتې
یو فریاد شو په صحرا کښې

ما رها کړه

لویه خدایه! لویه خدایه!
اخر ستا یم څۀ خو راکړه
ګنې څه هر څۀ دې واخله
ما تنها کړه، ما رها کړه

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

دُنیا ګنده شوه

خدايه! دا دُنيا خو دې پوره قصاب خانه شوه
پاکه د آدم، دا خونه لاړه ښه ګنده شوه
دا د ژوند لمنه تموله خيرې ويرې لاړه
يو خوا زور اؤ زر حکم شو، بل خوا ته فتوه شوه

هر چا ځان ته خپل معبود د خپله لاسه جوړ کړو
ګوره استعمال په کښې کعبه اؤ کليسه شوه

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

صحت اؤ غېرت

صحت وائي چې د کټ نه مۀ کوزېږه
غېرت وائي پاسه پاسه وزغلېږه
د دې هر څۀ سره زۀ ښۀ پوهېدے شم
وخته تۀ راشه نور مۀ اپوته کېږه

د غېرت لېونے

زۀ د خپل باباؔ د وينې يو زلمے وم
د مرام لار کښې د مينې ننګيالے وم
چې مې تول عُمر صحرا کښې مزل وکړو
لکه زۀ چې د غېرت يو لېونے وم

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره پښتو

کله سر ته راته کښيني، کله پښتو ته
ما راکاږی له ترخو څنې خوږو ته
دوی ته خړ پړ، اوبې ترې خو ښکاريږم
ولې نۀ ګوری زما سورکې پښتو ته

د کور درغلي

ولې ګوته هسې ونيسمه چاته
چې مورچه مې خپل لښکر کړه راته ماته
چې په کور کښې د نيتونو درغلی وی
هيڅ ګيله نۀ ده پکار د بل پسا[1] ته

[1] پسات، فساد

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما وېنا

نهٔ خفه يم، نهٔ مايوس يم، نهٔ پښېمان يم
دغه ګډو وډو چارو ته حېران يم
کهٔ د وخت روغ لېونی ترې سبق واخلي
لګيا ځکه په وېنا اؤ په بيان يم

شليدلې کټ ولې؟

نن هم ژوند د پاره مرګ ته غاړه ووځم
کهٔ د ننګ مېدان جوړېږي ورته ووځم
خو کهٔ لوبه د چل ول د سود سودا وي
خپل شليدلی کټ ته لاړمه پرېوځم

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې جرګه نۀ شوه

اے بابا! چې توره ونیوه زنګونو
قلم ګرځی د اغیارو په رنګونو
چم پردے شو اؤ جرګه مرکه نۀ شوه
کومه لار شوه د پښتو اؤ د ننګونو؟

پښتو شته

چغه شته حساب کتاب د معاملو شته
شنۀ باغونه د وعدو اؤ د دعوو شته
خو ساده غوندې جواب به ئې څوك راکړی
چې په دې قبر "شکرې د پښتو" شته؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نیت پسات

چې یارۍ کښې ګرېوان خیرې، بنګړی مات شي
نو خوندونه خو د مینې هله زیات شي
ولې دا لا کومه لوبه په کښې وشي
چې په نیت کښې راپیدا چرته پسات شي

تماشه ده

تماشه ده څوك محمود شي، څوك اياز شي
د خبرو وخت کښې هر يو کته باز شي
خو چې سود او زيان له وړايه رانبکاره شي
د تنزرۍ غونډې ګېر په خپل اواز شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوه چې څۀ کوې

څۀ مې نۀ دی کړی، ووایه چې ئې وکړم
ولې زۀ د پټ پټونی لوبه نۀ کړم
چې دې سترګې شوې په نوی دود بدلې
تۀ کوه چې څۀ کوې زۀ به دې څۀ کړم

PUKHTO.NET

مرګ اؤژوند

کۀ خفه، کۀ ګیله من یم، کۀ غصه یم
خو ولاړ هم په لښکر هم په مورچه یم
ماتېدے نۀ بدلېدے نۀ خرڅېدے شم
چې پښتو ئې مرګ اؤ ژوند دے زۀ هغه یم

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل سر

ګرځېدلے هم په غرۀ يم هم په سمه
در په در مې د ليلٰى د ديدن طمع
هره هڅه، هر تکل مې هر خوا وکړو
خپله غمه! په خپل سر ئې زما غمه

شا زلمے يم

دا خټکٓ چې نن په کور کښې بوډا بنکاری
د ننګ چغې ته مېدان کښې شاه زلمے دے
ګُله! دے به چاته هغه، چاته دا وی
خو چې ستا خبره راشی، لبونے دے

(c) ketabton.com: The Digital Library

زۀ

په راستی، په خوشحالی ورسره خم
د خدمت د ابادی به ئې منم
خو کۀ پټ ئې بیا په بده باندې پیاز وۀ
نۀ منم، نۀ خم، نۀ اؤرم، نۀ کؤم

په سپینه جامه تور

خپلو ونۀ پېژندو، بنۀ ئې وزپلو
پردو وپېژندو ډېر ئې ووهلو
د ختکَ د ننګ د عمر دا سزا شوه
چې په سپینو جامو تور کړو پردو خپلو

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

بس د ننګ مېدان

څۀ به جنده کړم، څۀ به لښکر کړم
خپلو تربور کړم، پردو کافر کړم
څۀ شوې زما، د ننګ مېدانه!
چې سر قربان کړم، زندګی درکړم

خپل پردی

ژوندون ډېر صفا په غُرزو پُرزو تېر شو
ذهن ژوبل، غم سبوا شو، فکر ډېر شو
ختڼ کور ته بس یوه خبره راوړه
پردي ووهلو، خپل ئې په سر تېر شو

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې ننګي

چې ننګ سودا شي، مينه دُکان شي
هېره پښتو شي، پاتې مېدان شي
څۀ به اټك شي، څۀ به خيبر شي
څۀ به هېواد شي، څۀ به افغان شي

امتحان

وائي راپاڅه وخت د مېدان دے
وايم تياره ده، ذهن حېران دے
ننګ اؤ شعوره! تۀ رامدد شه
پېښه لانجه ده، لوئې امتحان دے

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

د منزل غم

پردی پردی دی، خپلو کښې چل دے
اولس اوده دے، کلی کښې غل دے
د غېرت چغه په شور کښې ورکه
غم د مزل دے، وير د منزل دے

PUKHTO.NET

نۀ د نن نۀ د سبا

په اسرو اسرو، بانو بانو خطا شو
ځان اؤ قوم ته نۀ د دين نۀ د دُنيا شو
چا مونږ خرڅ کړو اؤ په چا باندې دوکه شو
کۀ پوهېږو نۀ د نن نۀ د سبا شو

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

په سفرونو کښې د وطن یاد[۱]

راشه راؤړه ډک کنډول سپینې شوملې
چې مې هېرې شي پردۍ شونډې کاسې
زما خپلې ګل غوټۍ به وي شاربلې
تورې سترګې، غوړې څنې، سرې غُنچې

چې مستي مې د پښتو په خوند پوره شي
رانه هېره دا پردۍ پردۍ نخره شي

---

۱. سوچي- قفقاز- کوهِ قاف کښې-

خربتك

خرکے بتك راواړوه دهقانه!
چې په لپه اوبۀ وڅښمه لتانه
په هر ګوټ کښې ئې زما د خاورې خوند وي
مېخانه دې وي د دې مخکښې ویرانه

چې نشه پکښې زما د شنو چینو ده
اؤ مستي پکښې د ننګ اؤ د پښتو ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

محبوبا د پښتو

چې کلبونو کښې مستۍ نخرې کوي
دا کلك سترګې حیاګانې خرڅوي
د خپل کلي دُرخانۍ ته به ئې لوګې کړم
کهٔ ځاني د کوهِ قاف ښاپېرۍ وي
د سپوږمۍ نه هم ښائسته ده په رڼا کښې
چې حیا ده د پښتو په محبوبا کښې

حوُرې

په بانه مانه چې ساګو ته راغلي
څومره ښکلې دي دا پېغلې مې د کلي
تورو سترګو کښې ئې پټه مینه خاندي
یوې بلې ته لګیا دي غلي غلي
چې هم حسن شي هم مینه هم حیا شي
داسې حوُرې به لا بل چرته پېدا شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ګودر مازيګر

دا ملالۍ پټ پټ کوم خوا ته کتل
دا د چا د شپېلۍ څغه ئې اورېدل
چې منګے ئې ترې په مزکه راګزار شو
دا حېرانه شوه نوکونه ئې چیچل

د ګودر مازيګرى کښې دا قيصې وى
د وطن د سيند د لارې دا مزې وى

کوچۍ

کوچۍ چې د کيږدۍ سره ولاړه وى سپوږمۍ وى
چې کوچ کوى روانه وى نو ښۀ مسته هوسۍ وى
د خپلې قلا منځ کښې ناسته ښکلې ښاپيرۍ وى
د ننګ د جنګ په وخت کښې د سُور تندر ملالۍ وى

د لوړ نيکۀ د وينې يوه پاکه دُردانه وى
زمونږه د پښتو د مينې جوړه خزانه وى

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

اُولس اؤ حکومت

حکومت تشې وعدې دی یا دعوې شوې
سیاست هسې خبرې شوې، دوکې شوې
د اُولس حالت د دوی ترمنځه دا دے
د خاروی د قصابانو کره شپې شوې

PUKHTO.NET

عجیبه ده

لبن دبن واشنګټن کښې وی
خرخ دلته پاکستان شی
غرقه اکبرپوره شی
تیراه کښې چې باران شی

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

واعظ اؤلیډر

ملك په قرضو کښې غرق دے
اولس د لوږې نه مری
واعظ د حورو غم کښې
لیډر کرسی خپلوی

PUKHTO.NET

سپینه جامه توره قیصه

وخت په چغه وائی اے غریبه وروره!
چې ورځې چرته نوخپل څادر ته ګوره
غلا به دوی وکړی اؤ تا به پکښې غل کړی
د غټانو جامه سپینه، قیصه توره

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

پنګه

داسې تش کچکول دې ولې دے ملنګه!
ته خو هم راغلې د سرو زرو له درنګه
ما وې واوره ځان په دې خبره پوه کړه
"پنګه، پنګه، د غټانو کور ته پنګه"

کرل ربېل

تور ته څمه، سپين ته څمه، زيړ ته څمه
د جانان د کور پوښتنه ترې کؤمه
هر يو ماته در د خپلې لبلې ښائي
اوس په منځه لار کښې ناست کرم ربېمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما وینه

دا منم ډاکټره! پاکه زما وینه
د مرض پکښې څه نشته، څه به وینه
خو د ننګ یو جراثیم پکښې ضرور شته
دا چې ما هم زوروی، هم سوزوینه

چاپلوسي

راشئ خلقه راشئ! نن په کلي، کښې اشر دے
یو مست په خبرو، بل په لښته، بل په جر دے
ګټه د بادار ده، خوارو زار پکښې دلیري
غټ چاپلوس ته وګوره، له ټولو معتبر دے

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا هوښيار؟

د قام ننګونه، چې وړی بازار ته
نۀ ګوری ځان ته، نۀ نيکۀ، پلار ته
اے د پښتو، د پت جنونه!
وايه څۀ وائې، دغه هوښيار ته؟

تېر عمر

چې عمر تېر شي، تن مرضونه
ژوند محتاجی شي، فکر غمونه
ساده زړګيه! ومنه پوهه شه
چرته ټوپونه، څنګه کارونه

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

رښتیا لېونے؟

لېونے به لا بل څنګه وی عالمه!
زهٔ ئې غم خورمه دا تول رانه بې غمه
چې په کټو، لوټو، غنو مې څوك اُولی
زهٔ مُسکے شمه دُعا ورته کؤمه

قلم زما عَلَم [1]

زما یو بابا قلم دے، بل علم دے
ما په دواړو سم خوړلے یو قسم دے
کهٔ علم رانه څوك واخلی غم ئې نشته
زما لاسو کښې مې تورہ، خپل قلم دے

[1] جنډه، نشان، بیرغ

(c) ketabton.com: The Digital Library

لار د ښاغلو

کور د بهرامؓ شو ملك د مغلو
ننګ د غرض شو، جنګ د کړلو
د وخت خوشحالهٔ ! په غرهٔ کښې کښېنه
اوس لارې څاره، د چا ښاغلو

PUKHTO.NET

زما باز

کهٔ وجود مې تول بې وسه تش تصویر دے
د نظر باز مې هم تېز دے، هم قجير دے
چې د حسن په ښکالو پوهه شی ببر شی
د خپل ښکار په کار کښې هغسې کاسير دے

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتانهٔ څخهٔ شول

عمرونه تېر شول خو څخهٔ ونهٔ شول
زاړهٔ خوارهٔ شول، نوی خوارهٔ شول
وخت د قُلبې دے، موسم د کر دے
فصل ئې ژاړی، پښتانهٔ څخهٔ شول

ضعف اؤ سنګر

د زوړ عمر ضعیفی مې غورزوی
احتیاج مې شل کوی اؤ ماتوی
د ننګ وینه رانه ګرم سنګر غواړی
عمر جبر مې په کټ کښې سړوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوې مېدان

بار د عمر راته تن اؤ بدن زوړ کړو
بې وسۍ مې هغه ګرم ژوندون سوړ کړو
پاکه خدایه! چې دا څۀ لوبه راؤشوه
زۀ د کټ شومه، وخت نوې مېدان جوړ کړو

غم د پښتون

دُنیا اړې ګړې ده
چار د ملك بې سمون دے
چې کور اؤ ورور ئې وران دے
غم مې د خپل پښتون دے

PUKHTO.NET

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پښتو چغه

دا د ګل مینه لیونی ده کۀ دا زۀ لیونے
چې تش په بوی پسې تر ځوکو د ازغو لاړمه
هلته منصور غوندې د ښکُلی د دیدن اواز وۀ
چې زۀ تر دار پورې په چغه د پښتو لاړمه

غیرت

نور خپل دولت چیچی، ما خپل غربت چیچی
دُنیا مچی ده، هر یو حالت چیچی
زۀ ئې نۀ غم کړم، نۀ ترې ویرېږم
نۀ وروستو کېږم، ے چې مې غیرت چیچی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملنګ خټکؒ

په چم کښې د غټانو يو ملنګ غونډې خټکؒ وه
تپوس وکړئ، چې سپو خوئې خوړلے چرته نۀ دے
نن ټول سرې خوارۀ د کلې خپلو کښې لګيا دی
اے خوارو! راپيدا ئې کړئ دا نن وخت د هغۀ دے

PUKHTO.NET
PUKHTO.NET

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library